

2) odůvodnění rozsudku Tribunálu není dostatečné, neboť ze srovnání údajů LPIS-GIS, které se použily pro rok 2007, a nových údajů LPIS-GIS, které byly aktualizovány v roce 2009, vyplynulo, že rozdíly a nedostatky jsou minimální a nepřesahují 2,4 %, a proto je oprava 5 % neodůvodněná, a to tím spíše, že nebyly zohledněny základní argumenty Recké republiky týkající se kvality správních křížových kontrol.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social de Barcelona (Španělsko) dne 9. července 2013 — Andrés Rabal Cañas v. Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

(Věc C-392/13)

(2013/C 260/65)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Andrés Rabal Cañas

Žalovaní: Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

Předběžné otázky

- 1) Musí být pojem „hromadné propouštění“, stanovený v čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice 98/59⁽¹⁾ a pod nějž spadá jakékoli „propouštění ze strany zaměstnavatele z jednoho nebo několika důvodů, které nesouvisí s osobou zaměstnance“, s přihlédnutím ke stanovenému početnímu limitu, vykládán vzhledem k tomu, že jde o pojem práva Společenství, tak, že znemožňuje nebo brání tomu, aby vnitrostátní prováděcí předpis omezil rozsah tohoto pojmu pouze na určitý druh skončení pracovního poměru, odpovídající „hospodářským, technickým, organizačním nebo výrobním důvodům“, jak činí čl. 51 odst. 1 Estatuto de los Trabajadores?
- 2) Musí být pro účely stanovení počtu propuštěných osob, které je třeba započítat při zjišťování, zda vznikla situace „hromadného propouštění“ podle čl. 1 odst. 1 směrnice 98/59, ať již ve smyslu „propouštění ze strany zaměstnavatele“ [čl. 1 odst. 1 písm. a)] nebo ve smyslu „skončení pracovního poměru ze strany zaměstnavatele, z jednoho nebo několika důvodů, které se netýkají osoby zaměstnance, je-li propuštěných zaměstnanců nejméně pět“ [druhý pododstavec tohoto ustanovení], zohledněny také případy individuálního skončení pracovního poměru na dobu určitou (sjednaného na určité časové období, dílo nebo službu), jako jsou případy stanovené v čl. 49 odst. 1 písm. c) Estatuto de los Trabajadores?
- 3) Je pojem „hromadná propouštění na základě pracovních smluv uzavřených na dobu určitou nebo pro vykonání určitých prací“ pro účely pravidla pro nepoužití směrnice 98/59 podle čl. [1 odst. 1]2 písm. a) definován výlučně prostřednictvím striktně kvantitativního kritéria stanoveného v čl. 1 odst. 1 písm. a), nebo vyžaduje také to, aby příčina hromadného propouštění vyplývala z téhož rámce hromadného uzavírání pracovních smluv na stejnou dobu, tutéž službu nebo totéž dílo?

- 4) Lze v souvislosti s pojmem „podnik [závod]“, jakožto „pojmem práva Společenství“ zásadním pro určení situací, jež mají být v kontextu čl. 1 odst. 1 směrnice 98/59 považovány za „hromadné propouštění“, a také s ohledem na skutečnost, že uvedená směrnice má povahu minimální normy, což stanoví její článek 5, připustit takový výklad, který umožňuje, aby předpis, který provádí směrnici do právního řádu členského státu, v případě Španělska čl. 51 odst. 1 Estatuto de los Trabajadores, odkazoval při stanovování početního limitu výlučně na celý „podnik“, čímž jsou vyloučeny situace, v nichž by v případě, že by byl referenční jednotkou „podnik [závod]“, došlo k překročení početního limitu, který uvedené ustanovení zavádí?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění (Úř. věst. L 225, s. 16; Zvl. vyd. 05/03, s. 327).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 11. července 2013 — Ministerstvo práce a sociálních věcí v. Mgr. K. B.

(Věc C-394/13)

(2013/C 260/66)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Druhá účastnice řízení: Mgr. K. B.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 76 nařízení Rady (ES) č. 1408/71⁽¹⁾ o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství tak, že je za okolností, jaké jsou v této věci, tj. žadatelka i její manžel a dítě žijí ve Francii, manžel tam pracuje, mají tam středobod svých zájmů a žadatelka v plném rozsahu čerpala rodinnou dávku, PAJE — prestation d'accueil du jeune enfant, ve Francii, Česká republika státem příslušným k poskytnutí rodinné dávky — rodičovského příspěvku?

Pokud je odpověď na otázku č. 1 kladná:

2) Je třeba vykládat přechodná ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁽¹⁾ o koordinaci systémů sociálního zabezpečení tak, že ukládají poskytovat rodinnou dávku Českou republikou po 30.4.2010, třebaže příslušnost státu může být od 1.5.2010 ovlivněna novou definicí bydliště podanou nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009⁽²⁾, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (čl. 22 a násl.)?

Pokud je odpověď na otázku č. 1 záporná:

3) Je třeba vykládat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (zejména čl. 87) tak, že je za okolností, jaké jsou v projednávané věci, Česká republika od 1.5.2010 příslušným státem k poskytování rodinné dávky?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35.

⁽²⁾ Úř. věst. L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72.

⁽³⁾ Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1; oprava v Úř. věst. L 147, s. 48.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Satakunnan käräjäoikeus (Finsko) dne 12. července 2013 — Sähköalojen ammattiliitto ry v. Elektrobudowa Spolka Akcyjna

(Věc C-396/13)

(2013/C 260/67)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Satakunnan käräjäoikeus (Finsko)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sähköalojen ammattiliitto ry

Žalovaná: Elektrobudowa Spółka Akcyjna

Předběžné otázky

- 1) Mohou se odbory jednající v zájmu pracovníků odvolávat vůči poskytovateli služeb z jiného členského státu přímo na článek 47 Listiny základních práv Evropské unie, jako bezprostřední pramen práva, je-li ustanovení (článek 84 polského zákoníku práce), jemuž je výtýkáno, že je v rozporu článkem 47, čistě vnitrostátním ustanovením?
- 2) Vyplývá v soudním řízení, jehož předmětem jsou splatné pohledávky ve smyslu směrnice 96/71/ES⁽¹⁾, a které je vedeno ve státě, ve kterém je práce vykonávána, z unijního práva, zejména ze zásady účinné právní ochrany vyplývající z článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i z čl. 5 odst. 2 a z článku 6 uvedené směrnice, vykládané ve spojení se svobodou odborového sdružování zakotvenou v článku 12 Listiny základních práv, že vnitrostátní soud musí ponechat nepoužitým ustanovení zákoníku práce domovského státu pracovníků, které brání postoupení mzdové pohledávky za účelem vymáhání na odbory státu, ve kterém je práce vykonávána, pokud příslušné ustanovení státu, ve kterém je práce vykonávána, postoupení splatné mzdové pohledávky za účelem vymáhání a tím i postavení žalobce na odbory, v nichž jsou sdruženi všichni pracovníci, kteří svoji pohledávku za účelem vymáhání postoupili, připouští?
- 3) Je nutno ustanovení protokolu č. 30 k Lisabonské smlouvě vykládat v tom smyslu, že je musí zohlednit i jiný, než v Polsku nebo ve Spojeném království nacházející se vnitrostátní soud, pokud dotčený spor vykazuje úzkou vazbu na Polsko, a zejména pokud právem, které je rozhodné pro pracovní smlouvy, je polské právo? Řečeno jinak: Brání polsko-britský protokol finskému soudu v konstatování, že právní nebo správní předpisy, správní praxe nebo správní opatření Polska porušují základní práva, svobody a zásady proklamované v Listině základních práv Evropské unie?
- 4) Je nutno čl. 14 odst. 2 nařízení č. 593/2008 s ohledem na článek 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání použití vnitrostátní právní úpravy členského státu, podle níž je zakázáno, postupovat pohledávky a nároky vyplývající z pracovního poměru?
- 5) Je nutno čl. 14 odst. 2 nařízení č. 593/2008 vykládat v tom smyslu, že právem, jímž se řídí postoupení pohledávek vyplývajících z pracovní smlouvy, je právo, jímž se podle nařízení č. 593/2008 řídí dotčená pracovní smlouva, aniž by záviselo na tom, zda na obsah konkrétního nároku mají vliv i ustanovení jiného práva?
- 6) Je nutno článek 3 směrnice 96/71/ES vykládat ve světle článků 56 a 57 SFEU v tom smyslu, že pojem minimální mzda zahrnuje základní hodinovou mzdu podle příslušné mzdové třídy, garantovanou úkolovou mzdu, příspěvek na dovolenou, pevný denní příspěvek a náhradu za dobu strávenou cestou na pracoviště, v souladu s tím, jak byly tyto pracovní podmínky, jež spadají pod přílohu směrnice, dohodnuty v kolektivní smlouvě, která byla prohlášena za obecně závaznou?
- 6.1) Je nutno články 56 [a 57] SFEU a/nebo článek 3 směrnice 96/71/ES vykládat v tom smyslu, že brání členským státům, aby jako takzvaný hostitelský stát ve svých vnitrostátních právních předpisech (obecně závazné kolektivní smlouvě) uložili poskytovateli služeb z jiného členského státu, vyplácet pracovníkům vyslaným na území hostitelského státu, náhradu za dobu strávenou cestou na pracoviště a denní příspěvek, pokud se zohlední, že podle příslušných vnitrostátních právních předpisů se vyslaný